

Μια διαφορετική αντιπαράθεση Confrontation of another kind

Christian Science Sentinel, August 31, 2009

Κύριο άρθρο

Φαίνεται ότι στον κόσμο μας η αντιπαράθεση δεν σταματάει ποτέ. Σκεφτείτε τις άγριες συγκρούσεις μεταξύ των σωμάτων ασφαλείας και των διαμαρτυρομένων στην Νιγηρία. Την επικίνδυνη και επιθετική ρητορική σχετικά με τις πυρηνικές δοκιμές της Β. Κορέας (*Sentinel*, 13 Ιουλίου, σελ. 16). Τις αντιπαραθέσεις μεταξύ των μελών της κυβέρνησης ενότητας της Ζιμπάμπουε και την ταλαιπωρία της Αουνγκ Σαν Σου Κι στην Μιανμάρ.

Η ιστορία έχει καταγράψει παρόμοιες προστριβές σε παγκόσμιο, εθνικό, κοινοτικό και οικογενειακό επίπεδο, για αιώνες. Κάποιες εξ αυτών, περιγράφονται γλαφυρά στην Αγία Γραφή, όπου πολλοί άνθρωποι απέδειξαν την ανωτερότητα της πνευματικής δύναμης επί παρόμοιου είδους φυσικής ή πολιτικής δυνάμεως, που, ακόμη και σήμερα, προσπαθεί να επιβληθεί στον κόσμο.

Ξέρουμε ότι υπάρχουν αυτοί, που επιδιώκουν τις αντιπαραθέσεις. Άλλοι, πάλι, παραιτούνται από κάθε διεκδίκηση ελπίζοντας ότι το πρόβλημα θα λυθεί μόνο του. Όμως, μόνον η αγάπη του Θεού μπορεί να αποκαταστήσει την αρμονία και την ειρήνη. Και από τη σκοπιά της προσευχής, απαιτείται άλλου είδους αντιπαράθεση για να επιτευχθεί η θεραπεία.

Αντιμετωπίζοντας τον Γολιάθ, το βοσκόπουλο Δαυίδ δεν επέτρεπε στις δυνάμεις του κακού - ή στην υποταγή του στον νόμιμο αλλά γεμάτο σοβαρά ελαττώματα βασιλιά Σαούλ - να του υπαγορεύσουν πώς θα σκεφτόταν ή πώς θα ενεργούσε.

Ίσως να μην υπάρχει άνθρωπος, που να έχει αντιμετωπίσει περισσότερες προκλήσεις από τον Ιησού. Μας έδωσε χρήσιμες οδηγίες χειρισμού των αντιπαραθέσεων, όπως για παράδειγμα, στην περίπτωση του όχλου, που προσπαθούσε να τον ρίξει στον γκρεμό, επειδή διαφωνούσε με τη διδασκαλία του. Ήρεμα «περάσας δια μέσου αυτών εμπορεύετο» (Λουκάς 4:28-30). Η Mary Baker Eddy στο *Επιστήμη και Υγεία* με κλειδί των Γραφών αναφέρει ότι οι «ταπεινές προσευχές του Ιησού ήταν βαθιές και συνειδητές βεβαιώσεις της Αλήθειας» (σελ. 12).

Επίσης, γνωρίζουμε πώς αντιμετώπισε το διάβολο, που προσφέρθηκε να ικανοποιήσει τις φυσιολογικές, συναισθηματικές και ψυχολογικές ανάγκες του Ιησού, αρκεί να τον προσκυνούσε (Ματθαίος 4:1-11). Η εμφατική απάντησή του «ύπαγε οπίσω μου, σατανά» υπήρξε απόλυτη.

Η Χριστιανική Επιστήμη, βασιζόμενη στη διδασκαλία και το παράδειγμα του Ιησού, διαχωρίζει καθαρά μεταξύ του ατόμου και των λανθασμένων κινήσεων ή συμπεριφοράς, που μοιάζουν αγκιστρωμένες στο άτομο. Στην πνευματική πραγματικότητα, ούτε μας τριγυρίζουν ούτε συγκρουόμαστε με μία ποικιλία δύστροπων προσωπικοτήτων, αλλά βλέπουμε τους άλλους όπως τους βλέπει ο Θεός, ευλογημένους με την υπομονετική, γεμάτη κατανόηση και αγάπη φύση Του.

Αυτή η αντιμετώπιση σε καμία περίπτωση δεν αγνοεί το πρόβλημα, αλλά, αντιθέτως, αναγνωρίζει ότι η σύγκρουση αφορά το απρόσωπο κακό και όχι τον άνθρωπο, που ενδεχομένως, εξαγριώνει τους άλλους και κάποιες φορές τους εξωθεί στη βία. Η πραγματική σύγκρουση συμβαίνει μέσα μας και αφορά τον διαχωρισμό της ελαττωματικής, υλικής εικόνας του ατόμου από την πνευματικώς ακέραια. Στον καθένα έχει χαρίσει ο Θεός τη δύναμη να διαλέγει τι θα εισέλθει στη συνειδήσή του.

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

Οι θεραπευτικές λύσεις προκύπτουν όταν διακρίνουμε την μοναδική, πνευματική φύση όλων , με τους οποίους ερχόμαστε σε επαφή, και την αναμφισβήτητη αξία του χαρακτήρα, που τους έδωσε ο Θεός. Τότε, είναι φυσικό να αισθανόμαστε και να εκφράζουμε την αγάπη του Θεού για όλη Του τη δημιουργία, πράγμα που μας επιτρέπει να κάνουμε σοφούς συμβιβασμούς και να απολαμβάνουμε ειρηνικά αποτελέσματα.

Η Mary Baker Eddy συνέδεε την « απεριφραστη καταδίκη κάθε κακού, όπου και να βρισκόταν , με την θεραπευτική δράση της θείας Αγάπης (*The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany*, σελ.18). Και στο *Επιστήμη και Υγεία*, όπου περιέγραψε την πλάνη σαν «την αντίφαση της Αλήθειας» και σαν «μια δοξασία χωρίς νόηση», έγραψε: «Όταν βρίσκεσαι αντιμέτωπος με την πλάνη, μην παραλείψεις την επιτίμηση ή την εξήγηση που εξαλείφει την πλάνη» (σελ.472, 452). Είναι σαφές ότι εκείνο που απαιτείται να πράξει ο επιστημονικά σκεπτόμενος, είναι να απορρίψει, μετά από προσευχή, οτιδήποτε ανόμοιο προς την Αλήθεια και η απόρριψη αυτή να γίνει με ακρίβεια και κατανόηση. Και, πάλι, ποτέ δεν απορρίπτεται το πρόσωπο, αλλά η άθεη σκέψη ή πράξη.

Ο Ιησούς είχε απόλυτη εμπιστοσύνη στον ουράνιο Πατέρα του. Απέδειξε προς όφελος όλου του κόσμου, ότι η παρουσία του Χριστού φέρνει λύσεις και θεραπεία. Στο τέλος, ο Ιησούς αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει ένα σπλισμένο με ξίφη πλήθος στον κήπο της Γεθσημανής. Και, όμως, δεν υπέκυψε στην οργή - ούτε όταν ο μαθητής του Σίμων Πέτρος θυμωμένος τραυμάτισε τον υπηρέτη του αρχιερέα με το ξίφος του. Αντιθέτως, θεράπευσε τον τραυματισμένο. Μπροστά στο Συνέδριο, ο Ιησούς σιώπησε όταν τον κατηγορήσαν ψευδώς, πεπεισμένος πως η Αλήθεια πάντοτε θριαμβεύει. Δεν θα παραδιδόταν, αλλά, θα αποδείκνυε ότι η ζωή είναι αιώνια.

Αυτό είναι ένα μάθημα για όλους μας. Έτσι και εμείς δεν πρέπει να υποτασσόμαστε στις δυσαρμονίες ή να αντιδρούμε σαν να έχουν υπόσταση και δύναμη. Έχουμε υποχρέωση να τις αντιμετωπίζουμε. Η προσευχή μας ξυπνάει ώστε να καταλαβαίνουμε πώς εργάζεται το κακό, βαθαίνει την ικανότητά μας να αναλύουμε τις καταστάσεις και μας κάνει να καταλαβαίνουμε καθαρότερα την αγάπη του Θεού, που θέτει τέλος σε κάθε είδους αντιπαραθέσεις.